

постоянствувалъ въ сѣщето направление до прѣзъ зимата 1884—85 г. когато издавалъ вѣстникъ „Клѣпало“. Прѣзъ 1885 г. българо-славянскитѣ убѣждения и стрѣмления начеватъ да наддѣлватъ, но пасивността, родена отъ скептицизмътъ, продължава до 1887—88 г., когато понятията му относително Русея се обистрили много и, повидимому, до толкозъ, щото начева да става — и тоя пътъ твърдѣ жестокъ — заговор-шикъ и съзаклатникъ не вече противъ славянска България, но за нея. — Въ дневникътъ се не вижда, щото той да си е обяснилъ едно нѣщо, а именно; защо не е била и сега въз-можна една „спокойна и честна, и сѣщеврѣменно спокойна борба“. Ако така настойчиво твърди, че се е заблуждавала едно врѣме всичката интелигенция, па *даже* и самъ той. — Това отсѣж-ствие прави да се отдаде пълна справедливостъ на автора на дневникътъ, въ когото той, като описва самичкѣ личността си, между друго отбѣлѣжилъ: „Не съмъ охолно и лѣгко-съобра-зителенъ, не постоянно размишлявамъ и изучвамъ ситуациитѣ, често пѣти правя прѣнагленни младчески и рисковани опити; не умѣмъ умѣренно да ямъ и пия. . . . Обичамъ да се хваля, често даже наложително!“

Дневникътъ начева отъ 25 Януарий 89 год. На 28 с. м. се е състояло събрание въ Одесската „Централна Гостилница“, отъ гдѣто събранитѣ се лица приели слѣдующата клѣтва: „Долу-подписанитѣ заклѣваме се въ честта си и въ името на отече-ството ни България, че ще жертвуваме живота си и всичко мило и драго на тоя свѣтъ, за да махнемъ отъ тоя свѣтъ Фердинанда Кобургскій, или който подобенъ би го наслѣ-дилъ—, и че за постигването на тая цѣль ний се повѣрряваме безусловно на Свѣтослава Миларова, когото избираме за нашъ ръководачъ и веленията когото ще изпълняваме точно и без-прѣкословно; За живъ и вѣренъ спомѣнъ въ подписътъ си приѣмаме капки отъ собственната си кръвъ“. Дневникътъ за тоя день съдържа слѣдующитѣ важни пасажі; „По вечера на 5 часътъ събрахме се въ стаята на Г. Мисевича Централна Гостилница азъ, Иорданъ Бѣловъ, поручикъ Василиевъ, Константинъ Поповъ и Петръ Мусевичъ, разисквахме и рѣ-шихме: а) Четирмата, колкото сме, да се ограничимъ и да не привличаме въ съзаклатието повече лица; б) прие се слѣдую-щия бюджетъ: по 50 рубли за пѣтни разноски, съ още 40 р. за заплащаніе дългътъ си, на поручикъ Василиева; по 75